

בבית המשפט העליון

רע"א 9463/17

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט י' אלרון
כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקשת: Hotels.com L.P.

נ ג ד

המשיב: נדב סיליס

המתייצב בהליך: היועץ המשפטי לממשלה

המבקשת להצטרף: Booking.com.B.V.

בקשת רשות לערער על פסק הדין של בית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו (כב' השופטת ש' דותן) בע"ר 18663-07-17
מיום 7.11.2017

בקשה להצטרף להליך

תאריך הישיבה: כ"ו בטבת התשע"ט (3.1.2019)

בשם המבקש: עו"ד ד"ר גיל אוריון; עו"ד שירלי קציר; עו"ד
פרופ' יעד רותם; עו"ד אמיר ורון; עו"ד שלום אבן

בשם המשיב: עו"ד אמיר ישראלי

בשם המתייצב בהליך: עו"ד לימור פלד

בשם המבקשת להצטרף: עו"ד ד"ר אסף רנצלר; עו"ד פרח רוסלר; עו"ד
עופר קובץ

החלטה

השופט ע' פוגלמן:

המשיב הגיש בקשה לאשר תובענה ייצוגית נגד המבקשת, חברה שמקום מושבה במדינת טקסס בארצות הברית. נטען שהמבקשת מפעילה אתר במרשתת (רשת האינטרנט) להזמנת חדרים בבתי מלון בכל העולם, והיא מציגה בו ללקוחות בישראל מחירים של חדרי מלון בישראל בלי רכיב המע"מ, בניגוד לדין בישראל, וגורמת להם

נזקים. בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' הרשם ד' חסדאי, החלטה מיום 24.9.2016) נתן למשיב היתר להמציא את כתב התביעה מחוץ לתחום השיפוט של ישראל, בין היתר לפי תקנות משנה 500(6) ו-500(7) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: התקנות). בית המשפט דחה בקשה לביטול ההיתר (כב' הרשם נ' שיליה, החלטה מיום 21.6.2017) וערעור על כך (כב' השופטת ש' דותן, החלטה מיום 7.11.2017). מכאן בקשת הרשות לערער שלפנינו, שעיקרה השאלה אם תקנות משנה 500(6) ו-500(7) לתקנות חלות על תביעה בגין עוולה שנטען כי אירעה במרשתת.

לכאורה במועד הגשת הבקשה הייתה זו "שאלה עקרונית החורגת ממגבלות ההליך שלפנינו... [ואשר] טרם זכתה למענה מקיף בפסיקת בית משפט זה" (רע"א Booking.com B.V. 7820/17 נ' חוטה, פסקה 8 (2.11.2017)). אולם לאחר שהצדדים הגישו את טענותיהם, נוספה לתקנות תקנת משנה 500(7א) (תקנה 4 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (תיקון מס' 2), התשע"ט-2018, ק"ת 1482, 1483). תקנה זו מרחיבה את קשת המצבים שניתן להמציא בהם כתב תביעה לנתבע זר, וכוללת בגדרה גם מצבים שבהם "התובענה מבוססת על נזק שנגרם לתובע בישראל ממוצר, משירות או מהתנהגות של הנתבע, ובלבד שהנתבע יכול היה לצפות שהנזק ייגרם בישראל וכן שהנתבע, או אדם קשור לו, עוסק בסחר בין-לאומי או במתן שירותים בין-לאומיים בהיקף משמעותי". תקנת משנה זו רלוונטית, בין השאר, לעסקאות המבוצעות במרשתת, ונראה כי יש בה כדי לתת מענה נאות לתביעות בגין מקרים כדוגמת אלו שהתובענה דגן עוסקת בהם, שיוגשו לאחר כניסת התיקון האמור לתוקף. בנסיבות אלו סברנו כי אין עוד מקום להכרעה עקרונית של בית משפט זה ב"גלגול שלישי" בשאלות שעלו בבקשה (השוו לבר"ם 4604/16 גברמדהין נ' רשות האוכלוסין וההגירה – משרד הפנים, פסקה ד (27.6.2016); בש"פ 3390/14 ענבל נ' מדינת ישראל, פסקה 25 (11.6.2014)).

בעקבות הערותינו בדיון בעל פה הודיעה המבקשת שהיא מושכת את בקשת הרשות לערער. הבקשה נמחקת בזאת בלי צו להוצאות. טענות הצדדים שמורות להם. הבקשה להצטרף להליך מתייתרת.

ניתנה היום, י' בשבט התשע"ט (16.1.2019).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט